

Misijní zpravodaj

NEPRODEJNĚ

TÉMA ČÍSLA: **MISIJNÍ NEDĚLE**

2024 / **36**

4 Rozhovor s Tadeuszem Nowakem
11 Jak odpovědět na výzvu Misijní neděle?

21 Poselství k Misijní neděli
32 Pozvánka na Celostátní kongres dětí

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO DĚTÍ A LITOMĚŘICKÁ DIECÉZE ZVOU NA

8. CELOSTÁTNÍ MISIJNÍ KONGRES DĚTÍ KALICH POŽEHNÁNÍ

V LITOMĚŘICÍCH 19. 10. 2024

PROGRAM:

- 10.00 MŠE SVATÁ V KATEDRÁLE
- OBĚD Z VLASTNÍCH ZÁSOB
- ODPOLEDNÍ HRA PO MĚSTĚ ANEB
POJĎME NAJÍT ZTRACENÝ KALICH!
- PŘEDPOKLÁDANÝ KONEC KOLEM
17. HODINY
- MOŽNOST UBYTOVÁNÍ U SV. ŠTĚPÁNA

PŘIHLAŠOVÁNÍ A VÍCE INFO ZDE:

 www.dltm.cz/pmd

missio.cz
Papežská misijní díla

 BISKUPSTVÍ
LITOMĚŘICKÉ

TĚŠÍME SE NA VÁS!

Milí přátelé misíí,

v podzimním vydání Misijního zpravodaje již tradičně otiskujeme Poselství Svatého otce a národního ředitele Papežských misijních děl, abychom připomněli nadcházející Misijní neděli, kterou slavíme vždy předposlední neděli v říjnu. Tentokrát jsme se však rozhodli věnovat jí trochu více prostoru i v ostatních článcích.

Letos v dubnu uplynulo už 98 let od chvíle, kdy papež Pius XI. schválil reskript připravený Posvátnou kongregací pro svaté obřady, kterým ustanovil Misijní neděli jako den modliteb a misijní animace v celém katolickém světě. Tento **první a základní dokument pro Misijní neděli** vám přinášíme na straně 11. **Historické pozadí vzniku Misijní neděle a hlubší smysl podpory misíí nám v exkluzivním rozhovoru více osvětlí generální sekretář Papežského misijního díla šíření víry P. Tadeusz Nowak, OMI.** Na něj pak naváže zamyšlení o tom, **jak odpovědět na výzvu, kterou před nás Světový den misíí staví.** Prostřednictvím mnoha fotografií vám také přineseme **misijní inspiraci do vaší farnosti.** Již zmíněná **aktuální poselství k Misijní neděli** rovněž nebudou chybět, stejně jako upoutávka na nové misijní materiály, z nichž bych rád upozornil zejména na **Misijní úvahy**, které lze využít jako kontemplativní materiál pro svou duchovní přípravu na Misijní neděli. Objednat už můžete také **Misijní kalendář na rok 2025**, v němž připomínáme důležitost mešních intencí. Ve dvoureportáži z pera Jany Trojovské a P. Pavla Morávka se ohlédneme za **CEME 2024**, mezinárodním setkáním Papežského misijního díla dětí v Bukurešti. Ve fotoreportážích se vrátíme také k akcím, které se odehrály v uplynulých měsících. Kromě misijních aktivit si připomeneme i **návštěvu Slovenska**, kde jsme se setkali s naším milým přítelem, nyníž biskupem, **Vincentem z Malawi.**

Na závěr bych vás všechny rád pozval na 8. Celostátní misijní kongres dětí na téma Kalich požehnání, který proběhne v sobotu 19. října v Litoměřicích. Podrobnosti o akci pro nás připravil jeden z hlavních organizátorů – P. Pavel Morávek, diecézní ředitel PMD pro litoměřickou diecézi, a najdete je na straně 32. Misijní kongres se koná po pěti letech a je první větší misijní akcí po pandemii, proto se velmi těším, že se s vámi, aktivními podporovateli misíí, budu moci osobně setkat a poděkovat vám za vaši práci.

Děkuji ze srdce všem, kteří se neúnavně věnují misijní formaci dětí, všem, kteří organizují jakékoliv misijní aktivity ve svých farnostech, všem, kteří misie podporují svými modlitbami a všem, kteří během Misijní neděle 20. října 2024 přispějí na misijní sbírku pro Papežské misijní dílo šíření víry. Jen našim přispěním misie mohou kvést.

Ať vám Pán žehná

Diac. Leoš Halbrštát, národní ředitel PMD v ČR

P. Tadeusz Nowak s portrétem blahosladené Pauline Jaricot, zakladatelky Díla, které nyní sám vede.

Šíření evangelia do nejzazších koutů světa znamená naději pro dnešní svět

Je před námi 98. Misijní neděle, což znamená, že nás již za dva roky čeká další významné misijní jubileum. Historické pozadí vzniku Světového dne misíí a duchovní význam podpory misíí důležitost jsme rozebírali s generálním sekretářem **P. Tadeuszem Nowakem, OMI**, který od roku 2018 vede Papežské misijní dílo šíření víry (PMD ŠV), jemuž jsou sbírky z Misijní neděle určeny.

● **Nyní jste již druhé funkční období generálním sekretářem PMD ŠV a misie jsou vaší denní starostí. Vzpomenete si ještě, kdy jste poprvé zaznamenal, že nějaká Papežská misijní díla existují?**

O Papežských misijních dílech jsem už poměrně dobře věděl, když jsem byl vysvěcen na kněze a začal působit v různých farnostech. Farnost, ve které jsem sloužil, totiž každý rok Světový den misíí – Misijní neděle slavila. To znamená, že se modlila za misie a vybírala na

tento účel sbírku. Mé znalosti však nebyly nikterak hluboké, pouze okrajové. Bylo tomu tak proto, že v zemi, kde jsem sloužil jako kněz, se ze strany národních či diecézních ředitelů příliš mnoho misijní animace nekonalo. Bylo by velmi užitečné, kdyby národní a diecézní ředitelé PMD byli aktivnější v poskytování této animace na farní a diecézní úrovni; organizovali skupiny spolupracovníků, navštěvovali farnosti atd. Mé znalosti o PMD a jejich poslání se pak výrazně rozšířily, až když jsem byl jmenován úředníkem Kongregace pro

evangelizaci národů, nyní známé jako Dikasterium pro evangelizaci. Avšak teprve když jsem byl jmenován generálním sekretářem Papežského misijního díla pro šíření víry, jsem získal mnohem hlubší znalosti o PMD a jejich zásadním významu v životě katolické církve.

● Co jste si tehdy nově uvědomil?

Že dnes je více než kdy jindy zapotřebí, aby misijní animace probíhala v každé zemi, aby všichni pokřtění hlouběji pochopili potřebu evangelizace, která se děje prostřednictvím zakládání církve všude na světě, aby byla schopná plnit své poslání ve všech jeho čtyřech koutech. Je tedy nezbytné, aby věřící pochopili, jak důležité je zajistit, aby živá přítomnost a působení Krista byly i nadále zakoušeny všude na světě, zejména na místech, kde evangelium ještě nebylo v plné míře hlásáno nebo kde církev ještě nebyla plně založena. Takto o tom smýšlela blahoslavená Pauline Jaricot, toto bylo hnací silou v srdci zakladatelky Sdružení pro šíření víry, z něhož se posléze stalo Papežské misijní dílo šíření víry. Pauline byla hluboce pohnuta svou vírou v Krista a chtěla, aby byl Kristův život dostupný každému člověku, každému národu a každé kultuře. To byl její hlavní motiv pro založení tohoto Sdružení. Později, jako duchovní pomoc církvi při misiích založila Živý růženec, který dodnes vzkvétá v mnoha zemích.

● A čím vám osobně misie začaly být blízké?

Moje povolání ke kněžství přišlo prostřednictvím Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné. Působili v přistěhovalecké farnosti v Kanadě, kde jsem vyrůstal. Viděl jsem jejich oddanost a lásku k Božímu lidu, krásu poselství evangelia a jeho životně důležitou zprávu pro život světa. Nedokážu si představit svět bez Krista, bez blahoslavenství, bez přikázání lásky, bez eucharistie, samotného Těla a Krve Kristovy obětované za nás a pro nás. Jak by vypadal svět bez svatých nebo bez sociálního učení církve a jejího úsilí o spravedlnost a mír?

● **Jak byste tedy shrnul důvod, proč je tak důležité podporovat šíření víry daleko od našeho domova a proč se máme zajímat o to, co se děje s naší církví na druhém konci světa?**

Protože jedině v rámci velikonočního tajemství a v jeho světle najde svět řešení svých četných zápasů. Toto tajemství je přítomné v církvi a působí v jejích svátostech a veřejné službě. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby se toto poselství a tato živá zkušenost dostala ke každému a na každé místo ve světě. To je poslání církve, to je poslání každého pokřtěného člověka. Musíme mít zájem na tom, aby se evangelium šířilo všude, až do nejzazších koutů zeměkoule, protože poskytuje naději pro dnešní svět.

● **Váš sekretariát zodpovídá za sbírky z Misijní neděle, které putují právě na šíření katolické víry. Za dva roky uplyne už 100 let od jejího vyhlášení. Mohl byste nám přiblížit pozadí jejího vzniku? Jaká byla církevní a společenská situace, která tomu předcházela?**

Po vypuknutí první světové války stál papež Benedikt XV. před nelehkým úkolem, a to pokusit se o smíření a uzdravení v Evropě. Svatý stolec se neúčastnil oficiálních jednání, která vedla k podpisu Versaillské smlouvy, protože až do podpisu Lateránské smlouvy v roce 1929 nebyl Vatikán uznán jako suverénní stát. Navzdory tomu Svatý otec prostřednictvím své sítě diplomatů horlivě pracoval na tom, aby byly podporovány dobré vztahy mezi národy zraněnými a vyčerpanými válečným konfliktem. V této souvislosti začal Svatý otec přehodnocovat způsob, jakým církev vykonává svůj mandát evangelizovat a zakládat církve až do nejzazších končin světa. Proto v listopadu 1919 vydal průkopnickou misijní encykliku *Maximum Illud* (více jsme o ní psali v Misijním zpravodaji č. 26 – pozn. red.). V ní trvá na osvobození misionářů od břemena kolonizačních mocností a jakýchkoli koloniálních iniciativ. Vyzval misionáře, aby respektovali místní národy, místní zvyky a kulturu, pokud to není v přímém rozporu s Kristovým učením. Dále vyzýval misionáře,

aby nevnucovali neevropským národům evropskou kulturu, ale aby se naučili místní jazyk a kulturu, aby mohli hlásat evangelium a zakládat církev způsobem, který nejlépe odpovídá kontextu dané země a jejích národů.

Jeho nástupce, papež Pius XI., pak pokračoval v úsilí o oživení evangelizačního poslání církve tím, že dokumentem *Motu proprio Romanorum Pontificum*, zveřejněným 3. května 1922, povýšil tři existující misijní díla (Dílo šíření víry, Dílo dětí a Dílo sv. Petra apoštola) na papežské. Tímto způsobem je učinil součástí samotné struktury univerzální církve. Svatý otec ocenil význam těchto společností jako cenných spolupracovníků při evangelizačním úkolu církve.

Pilíři charismatu, které tato díla oživuje, jsou misijní animace, formace, modlitba a materiální dary přijímané od věřících a rozdělované do oblastí, které evangelium nejvíce potřebují. Dne 14. dubna 1926 Svatý otec schválením re-skriptu *Posvátné kongregace pro svaté obřady*, dnes známé jako *Dikasterium pro bohoslužbu a svátosti*, ustanovil předposlední říjnovou

neděli jako Světový den misí – Misijní neděle. Zároveň stanovil, že sbírka vybíraná v tento den má být celá věnována Papežskému misijnímu dílu šíření víry, která tyto prostředky pro Svatého otce rozděluje na podporu církve v oblastech první evangelizace.

Papež František dnes zve církev na celém světě k oslavě Misijní neděle zvláštními modlitbami, mší svatou a sbírkou určenou právě na pomoc církvi v oblastech první evangelizace. PMD ŠV je tedy důležité pro celou univerzální církev; jednak v zemích, které jsou na tom ekonomicky dobře, protože poskytuje tolik potřebnou animaci k probuzení evangelizačního elánu, ale také pro země, kde církev potřebuje materiální podporu.

● **Jak společnost na vyhlášení tohoto speciálního dne pro misie reagovala? Byla očekávání s ním spojená v průběhu let opravdu naplňována?**

Odezva na vyhlášení Světového dne misí byla od samého počátku pozitivní a zdálo se, že došlo k obnovení zápalu pro úkol evangelizace.

Jak nejlépe šířit povědomí o misiích?

Doporučení generálního sekretáře PMD ŠV otce Tadeusze Nowaka

Klíčem k misijní animaci je osobní kontakt

Ježíšův vlastní způsob spočíval ve skutečném setkávání se s lidmi a hlásání radostné zvěsti. Setkání s biskupy, kněžími, zasvěcenými řeholníky a věřícími laiky je pro misijní animaci zásadně důležité. Věřící potřebují informace o skutečných potřebách svých bratří a sester ve vzdálených zemích, kde často nemají kde slavit eucharistii nebo se setkávat jako

společensví. Potřebují vědět o kněžích, kteří nemají žádné vozidlo, aby mohli navštěvovat své ovečky rozprostírající se desítky kilometrů daleko v členitém terénu. Potřebují vědět o lidech, kteří nemají přístup k čisté vodě, ke vzdělání apod., a že církev je často jedinou institucí, která jim tyto nezbytnosti může zajistit. Potřebují být informováni o situaci svých bratří a sester v zemích, kde čelí sociálnímu a jinému typu odporu a překážkám a potřebují naši podporu, aby jejich farní společnosti zůstala živá a aktivní. To jsou jen některé z potřeb církve ve vzdálených zemích první evangelizace a nových a mladých církví.

Setkání s papežem Františkem je výjimečnou událostí i pro hlavní představitele Papežských misijních děl.

OVŠEM události, které vedly ke druhé světové válce, a následně válka samotná, tuto iniciativu utlumily. Po jejím skončení začaly církve v západní Evropě, Americe, Africe, Asii a Oceánii opět Misijní neděli slavit a zejména po Druhém vatikánském koncilu došlo k oživení podpory misíí. Jinak tomu bylo ve východní Evropě, kde kvůli politické situaci nemohly z těchto zemí odejít žádné peníze na podporu misíí. Až po pádu Berlínské zdi se konečně všechny církve

v Evropě, východní i západní, měly možnost plně zapojit do Světového dne misíí.

Je nutno zmínit, že církve ve východní Evropě dnes poskytují významnou část prostředků, které tvoří univerzální fond solidarity, rozdělovány každoročně v plné výši církvím spadajícím pod jurisdikci druhé sekce Dikasteria pro evangelizaci. Tato sekce má na starosti oblasti první evangelizace a nové či mladé církve.

Inspirujme se osvědčeným přístupem bl. Pauline Jaricot

Naše zakladatelka, blahoslavená Pauline Jaricot, navrhla vynikající způsob, jak šířit povědomí o misiích a shromažďovat finanční prostředky pro misie. Z této iniciativy vzniklo Sdružení šíření víry. Vytvářela modlitebni, informační a dobročinné skupiny. Jednu skupinu tvořilo deset lidí. Četli dopisy od misionářů, modlili se za jejich práci a nabízeli i malou částku na jejich podporu. Každý člen pak byl vyzván, aby našel dalších deset lidí a vytvořil další „misijní kroužek“.

Proto se mi zdá, že nejlepším způsobem, jak šířit povědomí o misiích, je osobní kontakt s farnostmi a dalšími skupinami věřících a po-

skytování jim živé a poutavé prezentace misijních potřeb církve. Televize, rozhlas, internet, různé platformy a aplikace jsou důležitými prostředky, ale **osobní kontakt je nejučinnější.**

Slavení Misijní neděle je efektivnější, když farnost už předtím navštíví misionář nebo národní či diecézní ředitel a hovoří o velkých potřebách církve v oblastech první evangelizace. Plakáty a oznámení v bulletiních a na nástěnkách jsou také dobrými iniciativami pro přípravu Misijní neděle, ale **lidé musí vědět, proč je tato sbírka důležitá, kam je určena a jaké pozitivní účinky bude mít v církvích, které nejvíce potřebují podporu** pro své pastorační iniciativy.

● **A jaká je situace dnes?**

V posledních letech měla na slavení Misijní neděle v mnoha částech světa devastující vliv pandemie covidu, protože věřící se nemohli shromáždit na mši a vybrat sbírku na misie. Nicméně vynalézaví národní a diecézní ředitelé Papežských misijních děl našli jiné způsoby, jak věřícím poskytnout možnost přinášet oběti pro Dílo šíření víry. Po pandemii se sbírka trochu zvedla, ale na dřívější úroveň se již nevrátila. Nyní je na národních a diecézních ředitelích PMD, aby našli nové způsoby animace misí, aby nadchli pokřtěné pro evangelium a pro evangelizační poslání církve v dnešní době. Musíme mít stále na paměti, že „církve je misijní ze své podstaty“, jak potvrzuje např. Dekret II. vatikánského koncilu o misích – Ad Gentes.

● **Když se ještě na chvíli vrátíme do historie, máte nějaké záznamy o tom, jak si lidé připomínali Misijní neděli v prvních letech od vyhlášení, a pak později?**

Ačkoli nemám přímý přístup k podrobnostem týkajícím se slavení Světového dne misí před Druhým vatikánským koncilem, předpokládám, že národní a diecézní ředitelé PMD využívali dostupné prostředky, které jim umožňovaly seznámit věřící s touto iniciativou, a že biskupové prostřednictvím svých liturgických komisí vypracovali pro tuto příležitost modlitby.

● **Lze tedy aspoň říci, zda se na oslavě Světového dne misí za těch téměř 100 let něco změnilo?**

V průběhu let se připomínka Světového dne misí nijak zásadně nezměnila. Všechna místní katolická společenství oznamují slavení Světové misijní neděle, obětují mši svatou za misijní iniciativy a aktivity církve a vybírají sbírku na podporu misí. Vedle tradičních sdělovacích prostředků pro misijní animaci, jako jsou dopisy, plakáty, televize, rozhlas, návštěvy farností, homilie či setkání věřících, máme dnes k dispozici neuvěřitelné nové technologie: různé

internetové platformy a aplikace, databáze atd. To vše je třeba zapojit do naší misijní animace.

● **A co vývoj sbírek? Byli lidé v různých dobách různě štedří? Jak to ovlivňovaly války a hospodářské krize?**

První roky Misijní neděle přinesly církvi v tzv. misijních zemích velké plody. Katolíci věřící byli velmi štedří a zvyšovali podporu, aby PMD ŠV mohlo poskytovat podporu misionářům a církvi v oblastech první evangelizace a nových partikulárních církví. Během války byla tato iniciativa v mnoha částech světa pozastavena. Po jejím skončení však znovu ožila a po pádu Berlínské zdi se plně aktivizovala v celé univerzální církvi. Efektivnějšímu shromažďování prostředků na misie dnes stále brání mnoho faktorů. Patří k nim pandemie a její následky, ubývající počet praktikujících věřících ve vyspělejších zemích, množící se nesčetné charitativní nevládní organizace s masivním mediálním zásahem, které usilují o finanční prostředky na ušlechtilé účely, atd. Nyní je čas, aby se naši národní a diecézní ředitelé a jejich týmy zapojili do energičtější misijní animace a pomohli tak svým místním církvím růst v zájmu o život a poslání církve v oblastech první evangelizace, často daleko od vlastních hranic.

● **Zastáváte pozici generálního sekretáře, pověřeného vedením Papežského misijního díla**

P. Tadeusz Nowak s P. Basilem Rohanem, národním ředitelem PMD na Srí Lance.

Generální sekretář PMD ŠV si přeje podporovat aktivní osobní i společný modlitební život všech lidí pracujících pro misie.

šíření víry, prozradíte nám, co aktuálně v misích nejvíce trápí vás?

Dnes čelíme obrovským výzvám při podpoře evangelizačního úkolu a úkolu zakládání a posilování nových a mladých církví po celém světě. V mnoha zemích, kde církev působí již stovky let, se zdá, že znalost a praktikování víry klesá, což vyvolává obavy. Sekularismus, lhostejnost, konzumní způsob života, nové a podivné ideologie odtržené od jakéhokoli smyslu pro Boha se staly pro církev a její pastorační poslání významnými výzvami. Navzdory tomu všemu zůstává v srdcích věřících i lidí bez náboženské příslušnosti mnoho dobré vůle. Vidíme to na přílivu dobré vůle a finančních prostředků pro lidi postižené přírodními či lidmi vyvolanými katastrofami. Ti, kdo se podílejí na práci PMD, musí mít pozitivní přístup a hledat způsoby, jak předat poselství vlašným i nepraktikujícím katolíkům a všem lidem dobré vůle.

Účinně čelit těmto výzvám je možné pouze tehdy, pokud ti, kdo jsou pověřeni vedením PMD ve svých zemích a diecézích, jsou lidmi autentické, každodenní a nepřetržité modlitby. Papež František často připomíná, že Duch

svatý je prvním činitelem evangelizace. Naše misie může být úspěšná pouze tehdy, pokud jsme s tímto hlavním činitelem evangelizace v osobním a komunitním společenství.

Mým zájmem a nadějí je, aby naši národní a diecézní ředitelé a jejich spolupracovníci a spolupracovnice podporovali aktivní osobní a společný modlitební život.

Obávám se i toho, aby národní a diecézní ředitelé neztratili odvahu a plně využívali všechny prostředky, které mají k dispozici pro misijní animaci, nové technologie, ale také a především pastorační návštěvy farností a farních skupin k informování a povzbuzení misijního povědomí.

Další obavou je, že biskupové a kněží jsou dnes příliš zatíženi tolika výzvami, problémy a těžkostmi, že možná neberou v úvahu plný význam Světového dne misí a potřebu podpořit Svatého otce v jeho péči o evangelizaci a péči o nové a mladé cirkve v oblastech první evangelizace. Jsem však přesvědčen, že díky úsilí národního ředitele biskupové jmenují diecézní ředitele PMD a práce PMD najde podporu v každé diecézi.

Bylo by velmi užitečné, kdyby liturgické komise farností byly o Misijní neděli informovány a během nedělní mše svaté připravily písně a modlitby, které toto téma připomínají.

● Víme, že Misijní neděle se slaví ve všech katolických kostelích na celém světě. Je možné vysledovat, co je v tomto ohledu typické pro jednotlivé kontinenty?

Každá země, každá provincie, každá farnost je jedinečná i zvyky a tradicemi, které se při slavení Misijní neděle používají. Všechny spojuje jedna skutečnost, a tou je slavení eucharistie a modlitby věřících. To je společné všem katolickým společenstvím na celém světě. Přestože se mše svatá slaví v tolika různých jazycích a někdy zahrnuje různé místní prvky, liturgie je stejná a spojuje všechny katolíky ve společenství víry prostřednictvím eucharistického Těla a Krve Kristovy. Bylo by náročné objevovat různé způsoby slavení Misijní neděle na různých kontinentech, v různých zemích, provinciích a farnostech. Proto během výročního generálního shromáždění PMD v Římě představili národní ředitelé z různých částí světa některé typické a jedinečné prvky, které používají pro misijní

animaci. Jejich prezentace byly zajímavé i inspirativní.

● Již jsme se zmínili, že za dva roky oslavíme 100 let Misijní neděle. Co k této výjimečné příležitosti v rámci PMD ŠV plánujete?

Ještě před tímto stoletým výročím bude církev v příštím roce slavit Jubilejní rok a v Římě se uskuteční řada rozmanitých iniciativ. 4.–5. října 2025 se na Svatopetrském náměstí a na dalších místech ve věčném městě uskuteční speciální oslavy za účasti misionářů a těch, kteří se aktivně věnují misijní animaci. Každá Národní kancelář PMD a biskupská konference jsou samozřejmě vybízeny, aby v jubilejním roce uspořádaly podobnou iniciativu zdůrazňující evangelizační poslání v dnešním světě.

Vzhledem k významu Jubilejního roku budou generální sekretariáty PMD akce na rok 2026 teprve plánovat. V této souvislosti bych však rád povzbudil každého národního ředitele, aby spolupracoval s místními biskupskými konferencemi a navrhl iniciativy k připomenutí 100. výročí Světového dne misíí.

Připravila Veronika Pavlů

P. Nowak navštívil také Island. Dokument o misijním působení v této zemi najdete v Kině Missio (kino.misijnidila.cz).

Jak odpovědět na výzvu Misijní neděle?

Misijní neděle či kostelní sbírka na misie bylo pravděpodobně to první, co jsme někdy o misiích, respektive Papežských misijních dílech, zaznamenali. A pokud ve farnosti nejsou misijní nadšenci, kteří vedou Misijní klubko, pořádají akce jako Misijní jarmark, Misijní koláč či Misijní štrúdlování, tak vhozením daru do kasičky jednou za rok veškerý náš zájem o misie obvykle také končí. Proč se zajímat o svět, když mám starosti doma? Proč dávat cizím, když mi chybí pro sebe?... Tytéž otázky si kladou vysoce postavení církevní hodnostáři, kněží i samotní věřící už několik stovek let.

Různých potřeb a s nimi spojených sbírek je mnoho. Svě o tom ví každý farní kněz, který spravuje kostely s nízkou účastí lidí na bohoslužbách. Udržovat dlouhodobě chod farnosti z darů několika málo věřících je náročné. Do toho přijde několikrát do roka požadavek vyhlásit zvláštní sbírku, kterou je nutno celou odevzdat. A protože to je zvláštní sbírka na konkrétní účel, věřící jsou obvykle štedřejší. Zatímco pro pravidelnou údržbu a provoz kostela se vyberou spíše nižší stovky korun, tak tisíce z mimořádné sbírky putují pryč. Sama farnost z této štedrosti svých lidí na první pohled nic nemá. Proč tedy motivovat farníky strádající farnosti, aby věnovali dary, z nichž bude mít užitek někdo jiný? A stojí „problém“ opravdu takto? Zkusme se nad tím trochu více zamyslet.

● Když ze svého mála obětují pro Krista, budu pak strádat?

Podíváme-li se na podporu misií pouze izolovaným pohledem bez širších souvislostí, zůstanou nám jen otázky bez uspokojivých odpovědí. Nepochota či obava dávat cizím, když sám potřebuji, je přirozená, cítíme-li podobný nedostatek. Vztáhneme-li ho na misijní problematiku, je nutno zmínit, že se s tímto společenským předsudkem potýkal každý, kdo v historii misií něco znamená. Ať už se jedná o zakladatele či propagátory misijních děl, nebo osvícené papeže, kteří vydávali přelomové dokumenty. Všichni z počátku naráželi na nezáměr, strach i nepochopení důležitosti podporovat zahraniční misie. Museli být velmi odolní a vytrvalí, aby jejich

První a základní dokument pro Misijní neděli

Dne 14. dubna 1926 ustanovil papež Pius XI. zavedení Misijní neděle schválením reskriptu připraveného Posvátnou kongregací pro svaté obřady, který:

1. Ustanovuje předposlední říjnovou neděli jako Misijní neděli, která se bude slavit jako den modliteb a misijní animace v celém katolickém světě.
2. Navrhuje, aby úvodní modlitbou mše svaté o Misijní neděli byla modlitba za šíření evangelia.
3. Ukládá, aby kázání v tento den mělo misijní charakter se zvláštním rozjímáním o Papežském misijním díle šíření víry a povzbuzovalo věřící, aby se do PMD ŠV sami přihlásili. Sběrka v tento den je věnována Papežskému misijnímu dílu šíření víry.
4. Uděluje plnomocné odpustky těm, kdo v tuto neděli přijmou eucharistii a modlí se za přijetí evangelia všemi národy.
5. Ustanovuje slavnostní votivní mši za šíření evangelia, která se bude sloužit při zvláštních příležitostech.

působení na ostatní jednoho dne přineslo významné plody.

Uspěli především díky tomu, že sami hořeli pro svou ideu – v tomto případě touhu předávat radost z žitého evangelia těm, kteří to dosud nezakusili. Ale jenom tohle rozhodně nestačilo. Musela následovat trpělivá osvěta. Podávání informací, osvětlování hlubších souvztažností, sdílení vlastní zkušenosti či dobré praxe. Díky tomu se nakonec stali inspirativním příkladem, který přitahuje a chce být následován.

Papež Benedikt XV. ve své výjimečné encyklice Maximum Illud z roku 1919 dokázal otevřeně pojmenovat jak problém, tak konstruktivní pohled na něj: „...*buďte nutné něco udělat s nedostatkem misionářů. Před několika lety byl jejich počet hodně nízký, ale nyní, od začátku války, se snížil natolik, že mnohé vinice Páně zůstaly bez pracovníků. Apelujeme na vás, ctihodní bratři, abyste k tomuto problému přistupovali se zvláštní rozhodností. Prokážete nesmírnou službu hodnou lásky k víře, vynaložíte-li veškeré úsilí k jakékoliv podpoře misijních povolání, která se mohou objevit mezi kněžímí a seminaristy. Nechte se oklamat projevy falešné moudrosti, nechte se odradit argumenty a prohlášeními, že ti, kteří budou posláni na misie, budou pak chybět ve svých diecézích. Bůh vám dá mnoho kněží, a velmi schopných kněží, pro práci ve vaší diecézi místo těch, které jste vyslali na misie.*“ (MI 34)

● **Kdo a kde doopravdy potřebuje misie? Ti, kteří po víře dychtí, nebo ti, kteří víru odmítají?**

Před dvěma tisíci lety Kristus řekl apoštolům a učedníkům, aby šli a šířili dobrou zprávu (Mt 28,19-20), a to i navzdory velkému riziku a obětem. A protože tento příkaz splnili, máme dnes katolickou církev, k níž se podle údajů z Papežské ročenky 2021 hlásí cca 1,345 miliardy lidí, což je téměř 18 % světové populace. Největší nárůst se týká Afriky a Jižní a Střední Ameriky, v Evropě naopak počet katolíků setrvale klesá. Jen pro zajímavost, v České

republice se v roce 1991 přihlásily při sčítání lidu ke katolické církvi 4 miliony lidí, v roce 2001 už jen necelých 2,75 milionu, za dalších 10 let došlo k dalšímu výraznému poklesu na 1,08 milionu a při posledním sčítání před třemi lety činil oficiální počet katolíků 977 tisíc. V Bohu u nás podle průzkumu agentury STEM z roku 2021 věří zhruba pětina lidí. Naopak 23 % lidí tvrdilo, že nevěří v nic, ani ve vyšší moc. „*Alespoň jednou týdně se bohoslužeb účastní jen dvě procenta lidí, méně než jednou ročně 57 procent dotázaných. Na půlnoční mši chodí o Vánocích pravidelně sedm procent lidí, kostel o Vánocích vůbec nenavštěvuje 45 procent dotázaných*“, píše se ve zprávě České tiskové kanceláře.

Kdo a kde doopravdy potřebuje misie? Třetí svět nebo Evropa? Podle čísel, i podle toho, co můžeme zaznamenat z vlastní zkušenosti, bychom řekli, že spíše náš západní svět. Položme otázku ale ještě jinak – kde byste pravděpodobněji vynaložili úsilí? Tam, kde po vaší angažovanosti někdo touží, nebo tam, kde o ni nikdo nestojí? Postavili byste kostel v oblasti, kde je tisíc lidí ochotno ujít pěšky desítky kilometrů, jen aby se mohli zúčastnit bohoslužby? Anebo byste spíše investovali do upadajícího církevního společenství, kde věřících ubývá, protože svou pozornost zaměřili jinam? Jistý smysl má samozřejmě oboje. Rozdíl je však především v tom, že výrazný celosvětový dopad má ta první situace.

● **Jděte a hlásejte... tím, jak žijete**

Každý člověk je okamžikem svého křtu vyslán pokračovat v díle, které započali svatí apoštolové Petr a Pavel, a také první křesťané. Jak? Svými slovy, činy a příkladem. Měli bychom poznat evangelium a žít podle něj. V radosti, v naději na věčnou spásu. Vidět v něm pomoc pro zvládnání těžkých okamžiků, které jsou součástí našeho bytí, protože těžkosti nejvíce formují naši osobnost. Každý absolvujeme své denní zápasy a neseme si své celoživotní kříže. Jdeme a padáme. Snažíme se vstát

Organizace Misijních nedělí ve farnostech

V rámci farnosti lze oznámit Misijní neděli vyvěšením oficiálního plakátu (požadovaný počet lze objednat v Národní kanceláři PMD) a kněz při té příležitosti přečte dopis Národního ředitele PMD k Misijní neděli nebo si připraví vlastní kázání s misijním poselstvím. Organizačně schopní farníci mohou připravit Misijní jarmark nebo Misijní koláč, kterými rozšíří povědomí o existenci Papežských misijních děl a udělají z běžné neděle neděli mimořádnou. K tomu přispívá také misijní výzdoba a stylizovaný obětní průvod. Předvečer Misijní neděle patří Misijnímu mostu modlitby, tvořivě pojaté adoraci.

a pokračovat na své cestě. Po vzoru Ježíše, který nám v podobenstvích ukazuje, jak se chovat v různých životních situacích.

Kdo se rozhodne být aktivním členem církve, v našem případě praktikujícím katolíkem, má k dispozici milost svátostí. Jejich prostřednictvím může čerpat mimořádnou posilu. V okamžiku přijetí eucharistie máme Krista nejbliž, jak to jen jde. Snažíme-li se o ctnostný život a svoje lidská selhání pravidelně očišťujeme svátostí smíření, vytváříme pro setkání s Kristem odpovídající uctivé prostředí.

Pochopené evangelium nás učí nadhledu, velkorysosti, schopnosti projevat milosrdenství a laskavost i tam, kde bychom to dřív řešili ranou či oním pověstným kamenem. Učí nás štědrosti a důvěře, že jsme Boží Prozřetelností vedeni po bezpečné cestě. Že se netřeba bát o svůj zítřek a že větší cenu mají poklady v nebi. Ty, které si strádáme každodenním překonáváním své přirozené malosti; ty, které si strádáme každodenní nesobeckou prací pro druhé; ty, které si strádáme vším, co děláme ke slávě Boží. Toto všechno nás vede k radostnému a naplněnému životu, k životu v míru, úctě a službě ostatním. Čím více je na daném území kultivovaných lidí, tím lépe se v tomto prostoru žije, a tím stabilnější tato oblast také je.

● Chci to i pro druhé, nebo jen pro sebe?

Jedním z lidí, kteří zakusili výjimečnost života s Kristem, byla Pauline Jaricot, zakladatelka Sdružení pro šíření víry. „*Chtěla, aby byl Kristův život dostupný každému člověku, každému národu a každé kultuře. To byl její hlavní motiv pro založení Sdružení. Později, jako duchovní pomoc církvi při misiích založila Živý růženec, který dodnes vzkvétá v mnoha zemích,*“ připomíná P. Tadeusz Nowak, generální sekretář Papežského misijního díla šíření víry, které vzniklo z původní organizace založené Pauline Jaricot. On sám v rozhovoru, který nám poskytl, prozrazuje, že si život bez Krista nedokáže představit. Ani bez blahoslavenství, příkázání lásky, eucharistie.

Bez samotného Těla a Krve Kristovy obětované za nás a pro nás. V oblátské farnosti, kde vyrůstal, viděl misionářskou oddanost a lásku Božímu lidu. Zprostředkovali mu nejen krásu poselství evangelia, ale zejména jeho důležitou zprávu pro chod světa: „*Jedině v rámci velikonocního tajemství a v jeho světle najde svět řešení svých četných zápasů. Toto tajemství je přítomné v církvi a působí v jejích svátostech a veřejné službě. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby se toto poselství a tato živá zkušenost dostala ke každému a na každé místo ve světě. To je poslání církve, to je poslání každého pokřtěného člověka. Musíme mít zájem na tom, aby se evangelium šířilo všude, až do nejzazších koutů zeměkoule, protože poskytuje naději pro dnešní svět.*“

Když se otec Nowak později dostal do čela Papežského misijního díla šíření víry, pochopil jak zásadní mají misie význam v životě katolické církve: „*Dnes je více než kdy jindy zapotřebí, aby misijní animace probíhala v každé zemi, aby všichni pokřtění hlouběji pochopili potřebu evangelizace, která se děje prostřednictvím zakládání církve všude na světě, aby byla schopná plnit své poslání ve všech jeho čtyřech koutech. Je tedy nezbytné, aby věřící pochopili, jak důležité je zajistit, aby živá přítomnost a působení Krista byly i nadále zakoušeny všude na světě, zejména na místech, kde evangelium ještě nebylo v plné míře hlášáno nebo kde církev ještě nebyla plně založena. Takto o tom smýšlela blahoslavená Pauline Jaricot, toto bylo hnací silou v srdci zakladatelky Sdružení pro šíření víry, z něhož se posléze stalo Papežské misijní dílo šíření víry.*“

● Těžká práce, která nikdy nekončí

Světový den misíí, kterému u nás říkáme zkráceně Misijní neděle, vznikl jako reakce na tristní situaci, v níž se misie ocitly na přelomu století v důsledku četných mocenských i diplomatických konfliktů. Předcházelo tomu však několik důležitých milníků. Již zmíněný list Maximum Illud papeže Benedikta XV. otevřel cestu. Když po jeho předčasně smrti na Petrův stolec usedl v roce 1922 Pius XI.,

podobně jako jeho předchůdce musel během svého 17letého pontifikátu provést církev velmi složitým dějinným úsekem mezi dvěma světovými válkami. Čelil novému uspořádání světa. Na vzestupu byly totalitní a antisemitické ideologie – fašismus, nacismus a komunismus. K moci se dostávaly proticírkevně zaměřené vlády. Během občanské války ve Španělsku a katolického povstání (tzv. kristiády) v Mexiku byly zavražděny tisíce duchovních a řeholníků.

Přesto nový papež pokračoval ve snahách Benedikta XV. oživovat evangelizační poslání církve a poměrně krátce po svém nástupu udělal pro misie další zásadní krok – začlenil tři existující

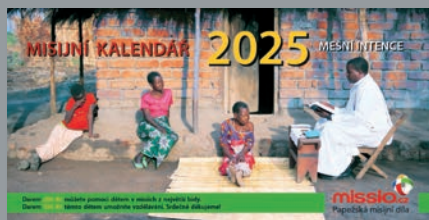
misijní díla do církevní struktury tím, že je povýšil na papežská. Ve Svatém roce 1925 pak uspořádal Všeobecnou misijní výstavu. Uvažme, že právě v období prosazujícího se nacionalismu mohli lidé obdivovat více než 100 000 cizokrajných předmětů, většinou věnovaných jako vzácné dary papežům. Některé pocházely ještě z dob před zámořskými objevy. Nebyvalou přehlídkou působení církve ve světě tehdy vidělo milion návštěvníků. Výjimečné artefakty pocházely i ze zemí vnímaných jako podřadné či necivilizované. O rok později vyhlásil Misijní neděle – den modliteb za misie a šíření víry, během něhož všichni katolíci věřící věnují dary, aby misionáři mohli pokračovat v evangelizační práci, o kterou nás Kristus kdysi dávno požádal.

Nové misijní materiály

Misijní kalendář 2025

Tentokrát v něm prostřednictvím misijních fotografií připomínáme důležitost mešních intencí, které jsou prostředkem mnohonásobné pomoci, a to jak hmotné, tak i duchovní.

Mešní intence je úmysl, se kterým kněz slaví mši svatou a je s ním spojen finanční příspěvek, který nevyjadřuje cenu mše, nýbrž vůli dárce podpořit život kněze. Mešní intence určené misionářům jsou spojením úmyslu a finanční částky a obojí je zároveň konkrétním vyjádřením podpory kněží v misijních zemích, pro které je to často jediný příjem. Mohou si jejich pomocí zajistit například pohonné hmoty, aby mohli snáze překonávat velké vzdálenosti. Ze svých zdrojů také dále podporují potřebné. Kromě hladu a bídy řeší také nemoci, pronásledování a spoustu dalších lokálních problémů. Díky mešním intencím mohou Papežská misijní díla významně podporovat také české misionáře.

Jak si kalendář objednat

Kalendář si můžete prohlédnout a objednat v online katalogu na webu www.missio.cz. V případě zájmu o více kusů (objednávka např. pro farnost) se prosím obraťte na svého diecézního ředitele. Pokud Misijní kalendář používáte pravidelně nebo máte problém s jeho sháněním, objednejte si v Národní kanceláři PMD jeho automatické zaslání pokaždé, když vyjde nový.

Dary věnované na Misijní kalendář (VS 740) podporují děti v nouzi.

Darem 200 Kč pomůžete dětem v misiích z největší bídy.

Darem 350 Kč těmto dětem umožníte vzdělávání.

Srdečně děkujeme!

A i když je tato práce velmi náročná, nikdy na ni nesmíme rezignovat.

● Sklopit oči, nebo zvednout zrak?

V roce 1927 Pius XI. jmenoval svatého Františka Xaverského a svatou Terezii z Lisieux patrony misíí. Proč právě tyto dva? U sv. Františka je tato volba opodstatněná. Jedná se o prvního jezuitského a mimořádně úspěšného misionáře. Během 46 let svého života obrátil více lidí než kdokoli jiný od dob apoštola svatého Pavla, dokonce celé indické město Goa. Uvádí se, že za 10 let pokřtil přes 50 000 lidí. Je výjimečný nejen počtem konvertitů, ale i rozsahem a kvalitou pastorační činnosti. Přestože ve svém asijském působišti měl jazykové problémy, trpěl nedostatkem finančních prostředků, narážel na odpor Evropanů i domorodců, vytrval. Proč ale Terezička? Zemřela mladá, ve věku pouhých 24 let, a svůj krátký dospělý život strávila pouze v klášteře. Nevyučovala katechismus, nikoho nikdy nepokřtila a neabsolvovala ani jednu zahraniční misijní cestu. Proč je tedy zrovna ona spolupatronkou misíí? Protože si papež Pius XI. uvědomoval, že modlitba a kontemplativní život jsou nezbytné pro podporu těch, kteří působí na misijních polích. Právě od ní se dozvídáme, že pro misionáře nejsou podstatné nohy, ale srdce, protože na samém začátku je touha odpovědět na Boží lásku tím, že se o ni snažíme podělit. Jak? Máme jít a učit všechny národy, sdílet s nimi hloubku Ježíšovy vykupitelské lásky.

Svatá Terezie považovala povolání karmelitánských sester za „duchovní matku“ misíí a misionářů. Ve své autobiografii (Story of a Soul: The Autobiography of Saint Thérèse of Lisieux, Washington 1996) uvedla: „*Naším povoláním není jít sklízet na pole zralou úrodu; Ježíš nám neříká: „Sklopte oči, podívejte se na pole a jděte sklízet“. Naše poslání je ještě vznešenější. Zde jsou Ježíšova slova: „Zvedněte oči a podívejte se“. Podívejte se, jak jsou v nebi prázdná místa, žádá vás, abyste je zaplnili. Vy jste můj*

Modlitba za šíření víry

Prosíme Tě, Pane,
pošli dělníky na svou zeň
a dej jim milost,
aby Tvé Slovo hlásali se vsí odvahou,
aby se Tvé Slovo rychle šířilo
a bylo oslavováno,
a aby všechny národy
poznaly Tebe, jediného Boha
a toho, kterého jsi poslal –
Ježíše Krista, Tvého Syna,
našeho Pána, který s Tebou žije
a kraluje.
Amen.

Nové misijní materiály

Kreslený misijní kalendář pro děti Misijní říjen 2024

Stejně jako v minulých letech chceme, aby se děti, naši malí misionáři, připravili co nejlépe na letošní oslavu Misijní neděle 20. října, která se nese v duchu hesla: Jděte a pozvěte na hostinu všechny. Kreslený kalendář můžete využít pro práci s dětmi v Misijních klubech, při výuce náboženství, v rodinách a různých společenstvích. Ke stažení a vytištění je v barevné i černobílé verzi na www.missio.cz v sekci **Aktuality**.

modlíci se Mojžíš na hoře; žádejte ode mne dělníky a já je pošlu. Čekám jen na modlitbu, na povzdech tvého srdce! Apoštolát modlitby – není tak říkajíc vyšší než apoštolát kázání? Naším karmelitánským posláním je formovat evangelizační pracovníky, kteří zachrání miliony duší, jejichž matkami budeme.“

● A jak odpovíme na Ježíšovu výzvu my?

Jsmo-li pokřtěni, jsme povoláni být misionáři. Někteří z nás jsou povoláni jít do misijních polí tím, že opustí domov a vydají se na kraj světa po příkladu sv. Františka Xaverského. Misijním polem jiných je následování Krista, aniž, po vzoru svaté Terezie z Lisieux, opustí domov. Každý je povolán k misií jinak. Ale každý po svém způsobu může přispět k záchraně duší. Světový den modliteb za misie – Misijní neděle – nám to každou předposlední neděli v říjnu připomíná.

Vhodit dar do kasičky na podporu misionářů a pomodlit se za nová povolání či za přijetí evangelia všemi národy může být maximum, ale i minimem toho, co jsem jako jednotlivec odhodlán jednou za rok pro misie udělat. Ve farním či rodinném společenství má aktivně připomínaný Světový den misii z dlouhodobého hlediska velký přínos také pro ně samotné. Oživuje dění, přispívá k větší soudržnosti i vzájemné solidaritě. Ve výsledku se vždy jedná o oboustranné vítězství – pro světovou církev, i pro to nejmenší společenství. Pro stabilitu a mír ve světě, i pro náš vlastní duchovní život.

Misionáři jsou potřeba jak v cizích zemích, tak v mnoha našich městech a ulicích. Podporujeme oboje. Modleme se za to, aby byli všichni úspěšní a díky tomu ani my sami nebudeme ve svých potřebách strádat.

Téma Misijní neděle připravila Veronika Pavlů

MEŠNÍ INTENCE - SMYSLUPLNÁ POMOC KNĚŽÍM V MISIÍCH

NECHTE ODSLOUŽIT V MISIÍCH MŠI SVATOU NA SVŮJ ÚMYSL.

1 INTENCE = 250,-
č. ú.: 72540444/2700
VS: 321
SS: ČLENSKÉ ČÍSLO

Váš příspěvek na mešní intence podpoří kněze v misiích

Částka 250 Kč za jednu intenci je stanovena na základě celosvětové praxe. Jedná se však o dobrovolný dar, a proto záleží na vás, jakou částkou budete chtít přispět. Do poznámky nám proto prosím napište také počet intencí.

Psaný text úmyslu se nepředává. Kněží v misiích slouží tyto mše svaté na úmysl, který zná Bůh a osoba, která intenci věnovala. Mešní intence rozdělují jednotlivým zemím Národní kancelář PMD. Za misijní dary na tento účel může být vystaveno potvrzení pro daňové příznání. Pokud dárce není členem PMD (nemá přiděleno členské číslo), je potřeba do Národní kanceláře nahlásit potřebné údaje. Bez uvedení adresy dárce nelze dar identifikovat, a tudíž ani vystavit potvrzení či odeslat poděkování.

Benefiční koncert na podporu Papežských misijních děl

**v pondělí 23. září 2024
v 19 hodin, katedrála
sv. Petra a Pavla v Brně**

Účinkují studenti varhanního oddělení konzervatoře v Brně Jana Švaříčková, Markéta Poláková, Anna Gulová a Patrik Buchta.

Úvodní slovo Diac. Leoš Halbrštát, národní ředitel Papežských misijních děl v České republice.

Misijní jarmark

Koncert se podařilo zorganizovat za podpory farnosti při katedrále sv. Petra a Pavla.

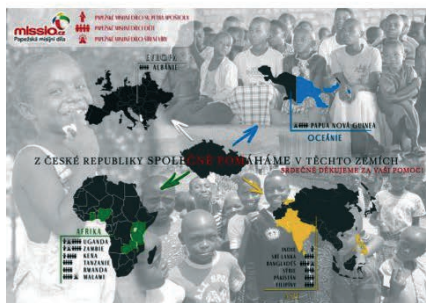
Děkujeme všem.

Číslo účtu
Papežských
misijních děl:
72540444/2700

Vstupné
dobrovolné.

QR Platba

Prispějte k záchraně kněžských povolání

Dárcům, kteří chtějí přispět na kompletní studium jednoho či více seminaristů, nabízíme dárcovský program

Adopce seminaristy

Více informací a registrační formulář najdete pod QR kódem nebo na adrese: www.missio.cz/adopce-seminaristy/

Poselství papeže Františka ke Světovému dni misií 2024

Jděte a pozvěte na hostinu všechny (srov. Mt 22,9)

Draží bratři a sestry,

pro letošní Světový den misií jsem vybral téma evangelijního podobenství o svatební hostině (srov. Mt 22,1-14). Když hosté pozvání odmítli, říká král, hlavní hrdina vyprávění, svým služebníkům: „*Jděte proto na rozcestí a pozvěte na svatbu, koho najdete*“ (v. 9). Zamyslíme-li se nad tímto klíčovým veršem v kontextu podobenství a Ježíšova života, můžeme vyzdvihnout některé důležité aspekty evangelizace. Ukazují se jako zvláště důležité pro nás všechny, Kristovy učedníky-misionáře v této závěrečné fázi synodální cesty, která má v souladu s mottom „Společenství, spolupůlčast, poslání“ znovu podnitit církev k jejímu prvořadému úkolu – k hlásání evangelia v současném světě.

1. „Jděte a pozvěte!“

Misie jako neúnavné vycházení a zvaní na Pánovu slavnost

Na začátku králova příkazu služebníkům jsou dvě slovesa, která vyjadřují podstatu celého poslání: „*jděte*“ a „*pozvěte*“.

Pokud jde o první z nich, je třeba připomenout, že služebníci byli již dříve vysláni, aby předali královo poselství pozvaným hostům (srov. verše 3-4). To znamená, že misie je neúnavné kráčení k celému lidstvu, které má být pozváno k setkání s Bohem a ke společenství s ním. Neúnavně! Bůh, veliký v lásce a bohatý na milosrdenství, neustále vychází vstříc každému člověku, aby ho pozval ke štěstí do svého království, navzdory lhostejnosti nebo odmítnutí. Proto se Ježíš Kristus, Dobrý pastýř a Otcův posel, vydal hledat ztracené ovce izraelského lidu a toužil jít ještě dál, aby oslovil i ty nejvzdálenější ovce (srov. Jan 10,16). Před svým zmrtvýchvstáním i po něm řekl učedníkům „*Jděte!*“, čímž je zapojil do svého poslání (srov. Lk 10,3; Mk 16,15). Proto bude církev i nadále překonávat všechny hranice, neúnavně znovu a znovu vycházet, aniž by klesala na duchu kvůli těžkostem a překážkám, aby věrně plnila poslání přijaté od Pána.

Využívám této příležitosti, abych poděkoval misionářům a misionářkám, kteří odpověděli na Kristovo volání, zanechali vše a vydali se daleko od své vlasti, aby přinášeli dobrou zprávu tam, kde ji lidé ještě neslyšeli, nebo ji přijali teprve nedávno. Draží, vaše velkorysé nasazení je hmatatelným vyjádřením závazku poslání *ad gentes*, které Ježíš svěřil svým učedníkům: „*Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy*“ (Mt 28,19). Proto nepřestáváme prosit Boha a děkovat mu za nová a hojná misionářská povolání pro evangelizační dílo až na konec světa.

A nezapomínejme, že každý křesťan je povolán k účasti na tomto univerzálním poslání vlastním evangelijním svědectvím všude tam, kde se nachází, aby celá církev stále vycházela se svým Pánem

a Mistrem na „rozcestí“ dnešního světa. Ano, „*dnešní drama církve spočívá v tom, že Ježíš stále klepe na dveře, ale zevnitř, abychom ho pustili ven! Tak často jsme církví [...] která nepouští Pána ven, která si ho drží jako ‚něco svého‘. Pán však přišel kvůli misii a chce, abychom byli misionáři*“ (Promluva k účastníkům konference pořádané Dikasteriem pro laiky, rodinu a život 18. února 2023). Kéž jsme my všichni pokřtění připraveni znovu vyjít, každý podle svého životního stavu, a začít nové misijní dílo jako na úsvitu křesťanství!

Vrátíme-li se k příkazu krále služebníkům v podobenství, vyjítí jde to ruku v ruce s povoláním, přesněji řečeno s pozváním: „*Pojďte na svatbu!*“ (Mt 22,4). To naznačuje další, neméně důležitý aspekt poslání svěřeného Bohem. Jak si lze představit, tito služebníci-poslové předávali panovníkovo pozvání naléhavě, ale také s velkou úctou a laskavostí. Stejně tak poslání přinášet evangelium každému stvoření musí nutně mít stejný styl jako má ten, koho hlásáme. Jestliže světu hlásají „*krásu spásonosné lásky Boží zjevené v Ježíši Kristu, jenž zemřel a vstal z mrtvých*“ (Ap. ex. Evangelii gaudium, 36), ať tak učedníci-misionáři činí radostně, velkodušně a s vřidností, která je ovocem Ducha Svatého v nich (srov. Gal 5,22); bez nátlaku, donucování a proselytismu, vždy s blízkostí, soucitem a něhou, které odrážejí Boží způsob bytí a jednání.

2. „Na hostinu.“

Eschatologická a eucharistická perspektiva poslání Krista a církve

V podobenství král žádá služebníky, aby předali pozvání na svatební hostinu jeho syna. Taková hostina odráží hostinu eschatologickou, je obrazem konečné spásy v Božím království, která se uskuteční od nynějška s příchodem Ježíše, Mesiáše a Božího Syna, jenž nám daroval život v hojnosti (srov. Jan 10,10). Symbolizuje ji prostřený stůl, „*štavnatá jídla a vybraná vína*“, až Bůh „*zničí smrt navždy*“ (Iz 25,6-8).

Kristovo poslání je posláním plnosti času, jak prohlásil na úvod svého kázání: „*Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království*“ (Mk 1,15). Kristovi učedníci jsou tedy povoláni pokračovat v poslání svého Mistra a Pána. Připomeňme si v této souvislosti učení Druhého vatikánského koncilu o eschatologické povaze misijního závazku církve: „*Misijní činnost se tedy rozvíjí v časovém rozpětí mezi prvním a druhým Pánovým příchodem [...]. Neboť dříve než Pán přijde, je třeba hlásat evangelium všem národům*“ (Dekr. Ad gentes, 9).

Víme, že misijní horlivost prvních křesťanů měla silný eschatologický rozměr. Cítili naléhavost hlásání evangelia. I dnes je důležité zachovat si tuto perspektivu, protože nám pomáhá evangelizovat s radostí těch, kteří vědí, že „*Pán je blízko*“, a s nadějí těch, kteří směřují k cíli, v němž budeme všichni s Kristem na jeho svatební hostině v Božím království. Zatímco tedy svět nabízí různé „hostiny“ konzumu, sobeckého blahobytu, hromadění a individualismu, evangelium všechny zve k božské hostině, kde vládne radost, sdílení, spravedlnost a bratrství ve společenství s Bohem a s bližními.

Tato plnost života, Kristův dar, je předjímana již nyní v eucharistické hostině, kterou Církev slaví na Pánův příkaz a na jeho památku. A tak je pozvání na eschatologickou hostinu, které přinášíme všem v rámci evangelizačního poslání, neodmyslitelně spjata s pozváním k eucharistickému stolu, kde nás Pán sytí svým slovem a svým Tělem a Krví. Jak učil Benedikt XVI., „*v každém slavení*

L. Halbrštát se zdraví s papežem Františkem. Audience je součástí programu Generálního shromáždění PMD.

eucharistie se svátostně uskutečňuje eschatologické shromáždění Božího lidu. Eucharistická hostina je skutečným předznamenáním závěrečné hostiny, kterou ohlašovali proroci (srov. Iz 25,6-9) a Nový zákon ji popisuje jako „Beránkovu svatbu“ (Zj 19,7.9), která se má slavit v radosti společenství svatých“ (Ap. ex. Sacramentum caritatis, 31).

Proto jsme všichni povoláni k tomu, abychom každou Eucharistií prožívali intenzivněji ve všech jejích aspektech, zejména v eschatologickém a misijním. V této souvislosti zdůrazňuji, že „nemůžeme přistoupit k eucharistickému stolu, aniž bychom se nechali vtáhnout do misijního pohybu, který vychází z Božího Srdce se záměrem dospět ke všem lidem (tamtéž, 84). Eucharistická obnova, kterou mnohé místní církve chvályhodně rozvíjí v postcovidovém období, bude také zásadní pro oživení misionářského ducha v každém věřícím. S oč větší vírou a vroucím srdcem bychom měli při každé mši provolávat: „*Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste!*“

Proto bych chtěl v tomto roce zaměřeném na modlitby v rámci příprav na jubileum 2025 všechny vyzvat, aby zintenzivnili především účast na mši svaté a modlitbu za evangelizační poslání církve. Poslušna Spasitelovým slovům nepřestává při každém eucharistickém a liturgickém slavení v modlitbě Otče náš k Bohu volat: „*Přijď království tvé!*“ Každodenní modlitba a zvláště Eucharistie z nás takto činí poutníky-misionáře naděje na cestě k věčnému životu v Bohu, ke svatební hostině, kterou Bůh připravil pro všechny své děti.

3. „Všechny.“ Univerzální poslání Kristových učedníků a církev zcela synodální-misionářská

Třetí a poslední zamyšlení se týká příjemců králova pozvání, tedy „všech“. Jak jsem zdůraznil, „*toto je jádrem misie, ono ‚všichni‘, aniž bychom kohokoli vylučovali. Každé naše poslání tedy vyvěrá z Kristova Srdce, aby všechny přitáhlo k sobě.*“ (Promluva k účastníkům Generálního shromáždění Papežských misijních děl 3. června 2023). I dnes, ve světě zmítaném rozdělením a konflikty, je Kristovo evangelium něžným a silným hlasem, který vybízí lidi, aby se setkali, uznali jeden druhého za bratra a radovali se z harmonie v odlišnosti. Bůh chce, aby „*se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy*“ (1 Tim 2,4). Proto při své misijní činnosti nikdy nezapomínejme, že jsme poslání hlásat evangelium všem, a to „*nikoli jako někdo, kdo ukládá nový závazek, nýbrž jako někdo, kdo sdílí radost, ukazuje krásné obzory a nabízí lákavou hostinu*“ (Ap. ex. Evangelii gaudium, 14).

Kristovi učedníci-misionáři mají vždy na srdci starost o všechny lidi v jakémkoli sociálním nebo morálním postavení. Podobenství o hostině nám říká, že na králův rozkaz služebníci „*shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré*“ (Mt 22,10). Navíc právě „*žebráci, mrzáci, slepí a chromí*“ (Lk 14,21), tedy ti poslední a odstrčení na okraj společnosti, jsou královými zvláštními hosty. Synova svatební hostina, kterou Bůh připravil, tedy zůstává navždy otevřená všem, protože velká a bezpodmínečná je jeho láska ke každému z nás. „*Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný*“ (Jan 3,16). Všichni, každý muž a každá žena, jsou příjemci Božího pozvání k účasti na jeho proměňující a spásanosné milosti. Je třeba pouze říci „ano“ tomuto bezplatnému božskému daru, přijmout ho a nechat se jím proměnit, odít se do něj jako do „*svatebního roucha*“ (srov. Mt 22,12).

Misie pro všechny vyžaduje úsilí všech. Je proto nutné pokračovat v cestě k plně synodálně-misijní církvi ve službě evangeliu. Synodalita je sama o sobě misijní a, naopak, misie je vždy synodální. Proto je dnes úzká misijní spolupráce v univerzální církvi i v místních církvích ještě naléhavější a potřebnější. Ve smyslu Druhého vatikánského koncilu a mých předchůdců doporučuji všem diecézím světa službu Papežských misijních děl, která jsou hlavním prostředkem „*jednak k probouzení citění opravdu univerzálního a misionářského v katolicích, jednak k zorganizování úspěšných sbírek ve prospěch všech misii, aby se jejich výtěžek dal rozdělit úměrně potřebám*“ (Dekr. Ad gentes, 38). Proto jsou sbírky ze všech místních církví ve Světových den misii zcela určeny pro Všeobecný fond solidarity, z něhož poté Papežské dílo šíření víry jménem papeže rozděluje prostředky na potřeby všech církevních misii. Prosme Pána, aby nás vedl a pomáhal nám, abychom byli církví více synodální a více misijní (srov. Homilie při závěrečné mši rádného generálního shromáždění synody biskupů 29. října 2023).

Nakonec obrátíme svůj pohled k Marii, která prožila první Ježíšův zázrak právě na svatební hostině v Káně Galilejské (srov. Jan 2,1-12). Pán daroval novomanželům a všem hostům hojnost nového vína jako předzvěst svatební hostiny, kterou Bůh připravuje pro všechny na konci časů. Prosme i dnes o Mariinu mateřskou přímluvu za evangelizační poslání Kristových učedníků. S radostí a péčí naší Matky, se silou něhy a lásky (srov. Evangelii gaudium, 288), kráčeje a přinášeje všem pozvání Krále Spasitele. Svatá Maria, Hvězdo evangelizace, oroduj za nás!

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu dne 25. ledna 2024, na svátek Obrácení svatého Pavla

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 20. října 2024

Vážení a milí bratři a sestry, srdečně Vás zdravím.

Jděte a pozvěte na hostinu všechny! (srov. Mt 22,9) To je letošní téma Světového dne misii, u nás známého pod názvem Misijní neděle. Ta je pozváním i novou příležitostí k oživení našeho misijního postoje, který se projeví podporou misionářů v dalekých zemích, i naším zapojením do misie v Českých zemích. Z misijního poslání církve nikdo není vyloučen a Pán od nás všech očekává, že se odvážíme vydat tam, kde chybí naděje a důstojnost, tam, kde lidé žijí bez radosti z evangelia. Během Misijní neděle se všichni společně modlí a finančně přispívají do světového fondu solidarity, ze kterého jsou podporovány projekty na pomoc potřebným a mladým církvím ve všech kontinentech skrze projekty Papežského misijního díla šíření víry.

Využívám této příležitosti, abych Vám upřímně poděkoval za modlitby a veškerou podporu papežských misii v loňském roce. Jsem opravdu hrdý na dárce z České republiky. Díky Vaší štědrosti jsme poskytli pomoc chudým lidem v šesti zemích tří kontinentů částkou více než 18,1 milionů korun. Pomáháme tak v Zambii, Malawi, Ugandě, Bangladéši, Srí Lance a Papui Nové Guinei s pastoračními a edukačními projekty. Podporujeme katechisty, provoz křesťanských rádií, stavby a opravy kostelů a kaplí. Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky. Podporou řeholních kongregací a diecézních organizací podáváme pomocnou ruku všem potřebným.

Papež František vybral letošní téma s důrazem na tři slova: jděte, pozvěte, všechny. Je to apel na naší neutuchající činnost, s kterou máme jít do svého okolí s naléhavým pozváním, ale také s velkou úctou a laskavostí. „Poslání přinášet evangelium každému stvoření musí nutně mít stejný styl jako má ten, koho hlásáme. Ať tak učedníci-misionáři činí radostně, velkodušně a s vlídností, která je ovocem Ducha Svatého v nich, bez nátlaku, donucování a proselytismu, vždy s blízkostí, soucitem a něhou, které odrážejí Boží způsob bytí a jednání“. Třetí slovo se týká příjemců pozvání. Všichni znamenají, že z tohoto pozvání není nikdo vyloučen. „Kristovi učedníci-misionáři mají vždy na srdci starost o všechny lidi v jakémkoli sociálním nebo morálním postavení. Je třeba pouze říci „ano“ tomuto bezplatnému božskému daru, přijmout ho a nechat se jím proměnit.“ Říká papež František v poselství k tomuto dni.

Prosme i dnes o Mariinu mateřskou přímluvu za evangelizační poslání Kristových učedníků. S radostí a péčí naší Matky, se silou něhy a lásky, kráčeje a přinášejme všem pozvání Krále Spasitele.

Svatá Maria, Hvězdo evangelizace, oroduj za nás!
Ze srdce Vám i Vaším blízkým žehná

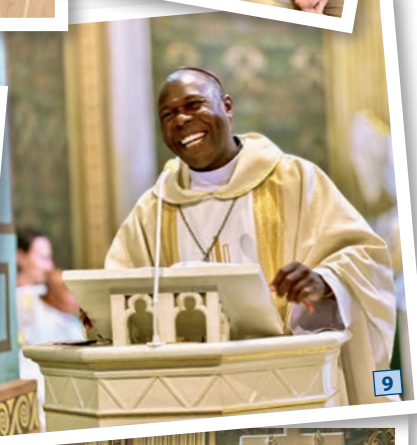
jáhen Leoš Halbrštát, národní ředitel Papežských misijních děl v České republice

Setkání s malawským biskupem Vincentem na Slovensku

Zejména z příspěvků na Facebooku můžete znát P. Vincenta Mwakhwawu, někdejšího národního ředitele PMD v Malawi, který nám pravidelně posílá aktuality ze své země. Letos v červenci už jako biskup zavítal na oficiální návštěvu Slovenska, kde se s ním setkal také národní ředitel PMD ČR Leoš Halbrštát a diecézní ředitelka královéhradecké diecéze Bronislava Halbrštátová.

1 Vincent Mwakhwawa s dárky z Národní kanceláře PMD ČR. / **2** Národní ředitel předává biskupovi Vincentovi dárek z Národní kanceláře PMD ČR. / **3** Slovenský národní ředitel P. Ivan Kňaze, malawský biskup Vincent Mwakhwawa a český národní ředitel jáhen Leoš Halbrštát. / **4** Malawské zátíši na Slovensku. / **5** Procházka po bratislavském hradě. / **6** Sólista opery. :-)/ **7** Bronislava Halbrštátová v tradičním malawském ustrojení s Martinem Farbackem z PMD SK na mši v kostele sv. Ladislava. / **8** Bronislava Halbrštátová přebírá dar z malawské arcidiecéze Lilongwe. / **9** Biskup Vincent Mwakhwawa je zároveň emeritním národním ředitelem PMD Malawi. / **10** Společná mše celebrowaná biskupem Jozefem Halšem.

MISIJNÍ NEDĚLE

5

A viděl jsi, kolik peněz vhodila Enam do kasičky?!

6

Tak to jsem fakt neviděl...

7

Ani se neptej!!!
Snažila se to skrýt,
ale já to stejně viděl...

Kdybych měl jako Enam
v nějaké chudé zemi rodinu,
asi bych dal taky víc peněz
na misie...

8

Vždyť ji tam máš..!

Jak to myslíš?

V Kristu jsme všichni
bratři a sestry, ne?!

Misijní akce v roce 2024

V letošním roce už stihlo proběhnout množství misijních akcí. Kromě oblíbených **Misijních jarmarků**, to byl třeba i **karneval** a různé výlety s misijní tematikou. Zapojili jste se s námi také do aktivit **Ruce modlitby** a **Moje prázdniny v kostele**. Papežská misijní díla byla již tradičně zastoupena také na **Dnech lidí dobré vůle na Velehradě** a připomeneme si **Misijní klubka**, která letos oslavují kulatá či půlkulatá výročí založení.

1

3

2

4

5

6

7

8

9

10

11

1 Dny lidí dobré vůle na Velehradě. / **2** Už 15 let bez přerušení funguje Misijní klubko ve Slatině. / **3** Jeho neúnavná vedoucí Bronislava Halbrštátová. / **4** Vedoucí Vlasta Řídká úspěšně vede Misijní klubko v Tišnově už 10 let. / **5** Schůzka Misijního klubka v Proseči. / **6** Misijní karneval Orlice. / **7** Misijní jarmark v Hlinsku. / **8** Misijní klubko z Příbyslavic na výletě. / **9** Kostel v Neratově. / **10** Moje prázdniny v kostele v Neratově. / **11** Ruce modlitby v Misijním klubku v Letohradě.

Kongres zahájí mše svatá v katedrále sv. Štěpána...

...jedné z nejvýznamnějších kulturních památek Litoměřic.

8. Celostátní Misijní kongres dětí 19. října 2024 v Litoměřicích

Po pěti letech se opět koná celostátní misijní akce pro děti i dospělé. Hostí ji severočeská diecéze Litoměřice ve spolupráci s pražskou arcidiecézí, a to v sobotu 19. října 2024. Podrobnosti o akci připravil jeden z organizátorů, litoměřický diecézní ředitel PMD **P. Pavel Morávek**.

● Co je to misijní kongres?

Misijní kongres je celostátní setkání, které se konávalo přibližně jednou za tři roky. Letošní

Předchozí kongres se konal v Kroměříži v roce 2019.

kongres v Litoměřicích by měl být první po covidu. Doufáme, že se tradice v nějaké podobě obnoví. Slovo kongres je trochu zavádějící, protože to první, co člověka většinou napadne, je nějaký cyklus přednášek pro dospělé. Ty zbožnější napadne možná spojení „eucharistický kongres“. Pozornější čtenář plakátku (v Misijním zpravodaji ho najdete na straně 2) zaznamenal, že se jedná o celostátní misijní kongres dětí. Je to tedy především setkání dětí, které jsou nějak zapojeny do činnosti pro misie. Nejvíce dětí tedy čekám z Misijních klubek, ale nejen z nich.

● S kým se setkám?

Jedná se tedy o setkání dětí, ale setkání s kým? Když to vezmeme odzadu, tak je to setkání dětí navzájem. Poznání dalších dětí, z různých koutů naší země. Uvidíme nakolik

bude opravdu celostátní. Je dobré, aby se děti povzbudily navzájem. Navzájem prožily misijní den. Naplnily se radostí a horlivostí do dalších misijních úkolů. Aby bylo více pevnějších mostů.

Pokud se vrátíme k tématu setkání, tak je to setkání s otcem biskupem Stanislavem. Doufám, že radost a povzbuzení to bude i pro jeho pastýřskou službu. Kde je biskup, tam je církev. Je to tedy i setkání s litoměřickou církví. Program začíná v srdci diecéze, v katedrále. A tím nejcennějším, co nám Pán dal: mši svatou.

● Po čem touží každý misionář?

Začneme společnou modlitbou, abychom chválili Boha, děkovali mu za přijatá dobrodinní, prosili za děti a misionáře na misiích, i za sebe navzájem, prosili také o odpuštění naší malé lásky a ostatních hříchů, které občas natropíme. Smysl je tedy setkat se s Bohem. Přijmout jeho Tělo, pokud už chodím ke svatému přijímání. Protože eucharistie (Tělo Kristovo) je zdrojem a vrcholem našeho vnitřního života. Bez eucharistie to nejde. Žádný křesťan, nejen misionář, bez ní daleko nedojde.

● Kalich požehnání

A tak se od mše svaté, zdroji mnoha milostí, které nám Pán chce dát, dostáváme k tématu letošního kongresu: kalichu požehnání. Každý misionář ví, že nebudeme-li jíst tělo Syna člověka a pít Jeho krev, nebudeme mít v sobě život. Kdo jí Ježíšovo tělo a pije Jeho krev, má život věčný a On nás vzkřísí v poslední den. Pro každého křesťana je potřebný kalich požehnání – kalich s krví našeho Pána, kalich jeho lásky, zpřítomnění Jeho oběti na kříži. Bez kalicha není podstatné setkání se vzkříšeným, oslaveným Ježíšem.

● Hra po městě

Po mši svaté bude přízemnější pokrm – oběd z vlastních zásob. Po tomto posílení bude

Součástí mše sv. bude také slavnostní oběd přijímání dětí do Papežského misijního díla dětí.

Na kongresu v Nymburce v roce 2016 děti stavěly kostel, v Litoměřicích budou hledat kalich požehnání.

odpoledne hra po městě ve skupinkách. Děti budou do skupinek rozděleny před hrou. Malí misionáři budou shánět kalich pro velké misionáře, aby mohli i v misiích pít z kalichu požehnání.

Během hry by měly děti ujít přibližně 3 kilometry a navštívit některá místa krásného historického města Litoměřice. Čeká je několik kostelů, bývalý seminář, hospic, věž katedrály a další zákoutí města. A na těchto místech různé úkoly, za které získají prostředky pro kalich. Zapojit bude potřeba nejen svaly a rychlost, postřeh, inteligenci, ale i například navzájem spolupracovat. To vše potřebuje i misionář.

Pokud budou děti dostatečně šikovné a doufám, že budou, měly by společnými silami sehnat kalich požehnání pro misionáře. Děti za své výkony mohou získat i další hodnotné ceny. Po předání kalichu děti a jejich doprovod dostanou požehnání pro cestu zpět do svých domovů.

Praktické informace pro účastníky kongresu

- zázemí a registrace pro misionáře bude v budově kurie (Dómské nám. 9)
- parkování je možné např. na Mírovém náměstí
- mše svatá s otcem biskupem Stanislavem bude v katedrále od 10:00
- ministranty prosíme o příchod v 9:30
- oběd bude z vlastních zásob
- odpoledne je hra ve skupinkách po městě (cesta cca 3 km)
- předpokládaný konec je v 17:00
- možnost ubytování je u Sv. Štěpána (bývalý seminář): www.inprincipio.cz
- prosíme o předběžnou registraci prostřednictvím formuláře na stránkách diecéze, kde najdete také další informace: www.dltm.cz/pmd
- kontaktní osoba: Pavel Morávek moravek@dltm.cz, tel. 605 427 326

Nové misijní materiály

Misijní úvahy 2024

Upravené vydání malých každodenních zamyšlení pro misijní měsíc říjen, které lze využít v jakémkoliv roce pro hlubší duchovní přípravu na Světový den misí – Misijní neděli.

Vycházejí z textu Meditation for Mission, který připravil James H. Kroeger ve spolupráci s Národní kanceláří PMD na Filipínách, a to pod vedením Mons. Estebana U. Lo. Zamyšlení odpovídají duchovnímu rozměru, který stanovil papež František pro Mimořádný misijní měsíc. Svatý otec si přeje obnovit osobní setkání s Ježíšem Kristem působícím v církvi, zamyslet se nad svědectvím a životem svatých misionářů a mučedníků, plně se oddat misijní

formaci a katechezi, a obnovit misijní dobročinnost.

Misijní úvahy vycházejí ve zcela nové grafické úpravě. Formát 175 × 160 mm, 64 stran.

CEME 2024 – Evropská konference Papežského misijního díla dětí 2024

Zkratka CEME, která pochází z francouzštiny, označuje **Evropskou konferenci Papežského misijního díla dětí (PMDD)**. Koná se jednou za dva roky, letos probíhala ve dnech od 8. 4. do 10. 4. s možností ještě využít místa setkání a strávit několik dalších dní v zemi, která konferenci hostí. Místem konference byla Bukurešť, resp. jeden karmelitánský klášter poblíž hlavního města Rumunska. Počet účastníků bývá různý a letos jsme se sešli ve větším počtu. Bylo nás mírně přes čtyřicet z dvaceti zemí. Většina národů byl zastoupena dvěma vyslanci. Za Českou republiku se zúčastnila Jana Trojovská z Národní kanceláře PMD a P. Pavel Morávek, diecézní ředitel PMD litoměřické diecéze. Oba čeští zástupci nezávisle na sobě sepsali svoje postřehy, které se vzájemně doplňují, proto uveřejňujeme oba příspěvky.

Navzájem se povzbuzovat v dalším misijním úsilí

*Konference očima Jany Trojovské Drahovzalo-
vé, asistentky národního ředitele PMD:*

Společný program začal v neděli mší svatou slouženou v italštině, ale my jsme se jí bohužel zúčastnit nemohli, protože jsme teprve přistávali na místním letišti. Naštěstí to bylo jediné, co jsme z letošního setkání, jehož tématem byla Spolupráce, nestihli.

Každé setkání je originální. To letošní bylo výjimečné počtem účastníků (celkem 42 z 23 zemí Evropy). Hostitelé byli úžasní, skvěle se

starali o každého z nás. Musím říct, že před nimi smekám klobouk – vše zařídila jen dvojice pracovníků PMD v Rumunsku – víc jich tam prostě není – národní ředitel Fr. Eugen Blaj a jeho asistentka Matilda Andrici.

Každý den začínal společnou modlitbou nebo mší svatou (záleželo na dalším denním programu) a vše bylo slouženo v rozličných jazycích – francouzštině, italštině, španělštině, angličtině, ale požehnání zaznělo i v češtině či polštině. Po chutném snídani následoval společný program, jehož většinu díky počtu zemí zabralo představování materiálů a aktivit, které každá země pro nejmenší misionáře připravuje. Musím přiznat, že pokud by na příštím CEME měl

být zastoupen podobný počet zemí, asi by se hodilo tuto část nějak transformovat, protože zbylo málo času na kreativitu či konkrétnější sdílení mezi jednotlivými zeměmi. Po skvělém obědě následovala druhá část společného programu, která trvala až do večerní mše svaté či modlitby – podle toho, co bylo ráno. Poté už na nás čekala vydatná večeře a po ní opět společný program, který byl už více individualizovaný podle toho, co kdo chtěl řešit, s kým potřeboval mluvit, apod. Je trochu škoda, že tento prostor nemohl být někdy odpoledne, protože by byl určitě mnohem lépe využit než večer po deváté hodině. Nicméně chápu, že pořadatelé potřebovali dát prostor všem a i tak bylo pro některé země přidělených 15 minut nedostatečných.

V úterý pro nás přátelé z Malty pod vedením otce Reubena Gauci připravili skvělý program, který nazvali modlitební prostory. Jednalo se o to, naučit se (děti) modlit za nejrůznější věci, ale hlavně být při modlitbě přítomen teď a tady. Musím říct, že tato aktivita mě velmi zaujala a moc by se mi líbilo, kdybychom ji mohli také rozpracovat nabídnout například Misijním klubkům či farním společenstvím.

Středeční dopoledne zaplnila skvělá přednáška „Misie znamenají spolupracovat“, která nám všem nabídla zajímavá zamyšlení a pohledy na to, co všechno vlastně misie jsou. Na konci přednášky zazněly praktické závěry – být

misionářem znamená být jako ostatní, zároveň být jiný než ostatní a zároveň motivovat a umět zapojit další lidi. Ráda bych se s vámi podělila o závěrečnou modlitbu celé přednášky: „*Pane, povolal jsi mě, abych se stal misionářem. I v mé přizemnosti a hříšnosti jsi mě vyvolil, abych zpíval Píseň tvé lásky, Hymnus tvého milosrdenství, Hymnus tvé spravedlnosti. Veď mou cestu, Pane. Pošli mě k lidem, které jsi stvořil, ať už musím projít celý svět, nebo jen tuto ulici.*“

Po krátké pauze následovala volba, ve které zemi se bude konat CEME příště. O to být hostitelem se ucházely 3 naši sousedé – Poláci, Rakušané a Slováci, přičemž při hlasování vyhrálo Slovensko.

Odpoledne nás ještě čekala návštěva 2 bukurešťských bazilik, ve kterých nás přivítali biskupové. Jednalo se o pravoslavnou katedrálu sv. Basila Velkého a ortodoxní katolickou katedrálu sv. Josefa. Mezi těmito dvěma pamětihodnostmi nás čekala zastávka na bukurešťské nunciaturě, kde nás všechny osobně přivítal apoštolský nuncius pro Rumunsko a Moldávii Giampietro Gloder, který nás po svém působení provedl, mile pohostil a na závěr se s námi také vyfotografoval.

Večer už nás čekala jen cesta zpět do karmelitánského kláštera v Ciofliceni, kde už díky neskutecným dopravním zácpám stýdla další

výborná večeře. Během ní jsme se rozloučili s prvními odjíždějícími a od této chvíle jsme se vlastně nepřestali loučit, ale zároveň povzbuzovat v dalším misijním úsilí. A také se těšit na příští setkání, které bude už za dva roky u našich kamarádů na Slovensku.

Jana Trojovská Drahovzalová

Vznikají neformální kontakty, navazují se nová přátelství

Konference očima P. Pavla Morávka, diecézního ředitele PMD pro litoměřickou diecézi

Konference je zaměřena jednak na vzájemné poznání a inspiraci pro práci při PMDD, mírně také na formaci. Čekala nás tedy i jedna přednáška na téma Misie a spolupráce. Nejvíce „organizovaného“ času však zabraly prezentace práce v jednotlivých zemích. Vzhledem k tomu, že účastníci byli ze dvou desítek států, tak bylo někdy náročnější udržet pozornost. Vystoupení probíhalo většinou v anglickém jazyce, simultánní tlumočení bylo dále do francouzštiny a španělštiny. Velmi důležitou částí kromě společných modliteb jsou také volné chvíle a přestávky pro neformální poznávání a navazování kontaktů. Postupem času se tak rodí i nová přátelství. Ke konci konference nastává čas pro hlasování o drobných změnách stanov

a rozhodování, kde bude další setkání. Příští hostitelskou zemí bude sousední Slovensko.

Z velkého počtu různých podmětů bych zmínil dvě skutečnosti a jeden tip na nevšední modlitbu pro mladé. Hlubokým dojmem pro mě byla znovu prožívaná katolicita naší matky církve. Člověk by u misii očekával hlavní dělič čáru mezi misijními oblastmi a podporovateli z rozvinutějších zemí, ale velkým bohatstvím je i různorodá situace církve křesťanské Evropy. Je zajímavé sledovat dvacet zemí, kde se snaží formovat děti, aby pomáhaly dalším dětem. Někde se práce teprve rodí, např. v Litvě, kde tíha začátků leží na bedrech pouze jednoho kněze. Nebo velmi dynamický rozvoj v hostitelském Rumunsku. „Staré“ křesťanské národy, jako Francie a Polsko, kde je práce již velmi rozvinutá. Proč myslíte, že zkratka CEME je právě z té francouzštiny? U našich severních sousedů pak pro PMD pracuje 9 lidí s vlastním vydavatelstvím, a nutno podotknout, že na prezentované práci to bylo znát. Tady bych zmínil jeden osobní názor. Shledávám určitou personální „vyprahlost“ PMD v naší rodné krajině. Soudě podle sebe, nestíhám (se svojí leností) si vyhradit potřebný čas na práci pro PMD. Jako faráři mi spíše hoří srdce pro lid mi Bohem svěřený, který vidím ve farnosti, než pro misijní práci v diecézi, kterou mi mimochodem také svěřil Pán (krom dalších úkolů). Ale zpět ke konferenci, i s málem jde dělat

velmi mnoho, jako např. bouřlivý rozmach u Slováků. Ti by potřebovali mnohem větší časovou dotaci, a tak misijní tanec „přetékal“ do večerního socializačního programu. Dále jsou země, které si z různých politicko-ideologických důvodů ve školách ani neškrtnou, i země, kde je k práci do škol přímo zvou a mají co dělat, aby pokryli poptávku (Malta). Jiná je situace minority ve Spojeném Království, jiná u velkého zaměstnavatele v Německu. Různou hloubku má také spolupráce v rámci diecézních struktur (např. katechetické středisko). Někde je práce spontánnější, někde je pětiletý formační plán (Portugalsko). Inu katolická církev je opravdu katolická.

Krátce ke druhé skutečnosti, která upoutala mou pozornost. Tou bylo využívání modernějších technologií. Krátký výčet: videa na YouTube, Misijní klubka na WhatsAppu, různé využití QR kódů, atd. Synové světa jsou v používání technologií často prozíravější než synové světla. Povzbuzují všechny k trochu „profesionálnějšímu“ přístupu, aby se slovo církevní nestalo synonymem ke slovu zastaralý.

Vytvrzte prosím v modlitbách a v práci s dětmi. K tomu Vám ze srdce žehnám

+ Pavel Morávek

A nakonec ten slíbený tip

Prayer Spaces (Modlitební prostory), viz webová stránka: sds.mt

Na stránkách mají toto shrnutí: „*Modlitební prostory umožňují dětem a mladým lidem všech vyznání i bez vyznání zkoumat životní otázky, spiritualitu a víru bezpečným, kreativním a interaktivním způsobem.*“

Co si představit pod pojmy kreativní a interaktivní modlitba? Tři krátké příklady. Na kousek náplasti napiš iniciály osob, které mají zraněný vztah, ustřížený kousek náplasti nalep s modlitbou za ty osoby do připraveného srdce. Po čem lidé žijí? Na kousek papíru napiš jméno osoby a srolovaný papírek vlož do pet láhve s označením žízně: svoboda, láska, pravda... Jako uprchlík z připravené hromady věcí vyber do svého batochu jen pět věcí a zdůvodni si proč, pomodli se za ty, co museli utéci ze své vlasti. Kreativně lze využít prakticky jakékoli materiální věci a s jejich pomocí zaměřit pozornost na duchovní věci. Rozhovor s Bohem lze dělat i beze slov.

● Kontakt

Papežská misijní díla, Na Kropáčce 30/1,
500 03 Hradec Králové, tel. 604 838 882,
pmd@missio.cz, www.missio.cz

Číslo účtu: 72540444/2700 UniCredit Bank
Czech Republic, a.s., pobočka Hradec Králové

Facebook: [https://www.facebook.com/
PapezskaMisijniDila](https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila)

Twitter: https://twitter.com/missio_cz

YouTube: [https://www.youtube.com/user/
missio cz](https://www.youtube.com/user/missio cz)

Kino Missio: <https://kino.misijnidila.cz/>

Instagram: [https://www.instagram.com/
pmd_missio_cz/](https://www.instagram.com/pmd_missio_cz/)

● Základní variabilní symboly

Projekty PMD

VS 999 Papežská misijní díla
(necháváte rozhodnutí na PMD)

Nebo si vyberte z naší nabídky:

VS 10 Podpora základní světové misijní
činnosti církve

VS 30 Podpora bohoslovců v misiích

VS 40 Pomoc dětem v misiích

VS 321 Mešní intence misionářům

Tradiční akce PMD

VS 140 Pohled pro misie®

VS 141 Misijní štrúdlování®

VS 240 Jeden dárek navíc®

VS 640 Misijní jarmark®

VS 740 Misijní kalendář

VS 840 Misijní koláč®

VS 888 Chléb pro misie

VS 940 Misijní bonbónek

DŮLEŽITÉ

- 1 Jestliže chcete poslat finanční dar na misie, pomůže nám, když se přihlásíte do Dárčovství, kde dostanete členské číslo.
- 2 Pokud máte členské číslo přidělené, použijte ho jako specifický symbol (SS).
- 3 Při zaslání darů uveďte, prosím, variabilní symbol (VS), který určuje, kde bude Váš dar pomáhat.
- 4 Ze všech darů pro PMD lze uplatnit odpočet z daní. Na vyžádání Vám rádi vystavíme potvrzení. K správnému rozpoznání slouží u členů SS. Nečleny prosíme, aby v poznámce uvedli svoji adresu.

● Členské aktivity PMD

Staňte se členy PMD, vyberte si a zapojte se:

Dárčovství – finanční podpora misii

Misijní růže – denní modlitba jednoho desátku růžence za misie

Misijní klubko – pro děti, denní modlitba za děti světa, týdenní spoření na Misijní bonbónek

Misijní klub – denní modlitba za misie, týdenní spoření na Chléb pro misie, podpora aktivit PMD

Adorace pro misie – duchovní podpora misii

Misijní unie – pro kněze, řeholníky a laiky – otevřenost pro misijní spolupráci

SVĚTOVÝ DEN MISÍ

MISIJNÍ NEDELE

20. ŘÍJNA
2024

Jděte a pozvěte na hostinu všechny!
(srov. Mt 22, 9)

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO ŠÍŘENÍ VÍRY

Č. Ú.: 72540444/2700

VS 10

ZA PODPORU PAPEŽSKÝCH MISÍ
ZE SRDCE DĚKUJEME!

missio.cz
Papežská misijní díla